

Måttsundar`n

MÅTTSUNDS INTRESSEFÖRENING

Medlemsblad nr 23/ 2007 Årgång 12

Pris 20:-

Intresseföreningens styrelse samlad vid granen i
Måttsund som detta år har skänkts av Folke Nilsson.

Hej Alla som är läsare av Måttsundar`n!

Ingrid Vikström som är skapare av tidskriften Måttsundar`n belönades av Intresseföreningen med ett stipendium på 500 kr för ”Nit & Redlighet i Måttsunds tjänst”, med motiveringen:

Ingrid har på ett mycket kunnigt och målinriktat sätt skapat och utvecklat tidskriften Måttsundar`n som beskriver händelser och historik i byn på ett enkelt och trevligt sätt.

Alla som är bosatta i byn läser tidningen med stort intresse och har genom Ingrid fått god kunskap om Måttsund, historik, gårdar, hemman, soldater och språkbruk.

Den utgåva av tidskriften Måttsundar`n som du nu håller i din hand är den 23:e i ordningen. Den innehåller denna gång händelser i Måttsunds historia, framtid och möjligheter. Vår förhoppning är att läsaren ska tycka att innehållet är intressant och givande.

Redaktionen har under en tid utannonserat en efterlysning av en ny redaktör för Måttsundar`n. Det hade varit önskvärt om intresset för uppdraget hade varit större. Redaktionen jobbar nu för en ”familjelösning” som innebär att jobbet som redaktör fördelas mellan fyra till fem personer. Det finns också en tanke på att redaktionsfamiljen ska svara för att Måttsunds hemsida, ”Byar i Norr”, uppdateras och underhålls på bästa sätt. I nästa nummer av Måttsundar`n presenterar redaktionen sin lösning.

Ingrid Vikström har i ett tidigare nummer meddelat att hon vill avsluta ”sin anställning” i redaktionen för Måttsundar`n. Det är till stor glädje att hon har lovat att fortsätta ytterligare en tid och ingå i den nya familjen.

Som redaktionen så många gånger tidigare har framfört så är det en stående efterlysning av tips, förslag och ideer på artiklar och inslag till Måttsundar`n. Vi som jobbar i redaktionen ser gärna att tidskriften innehåller historiska berättelser, händelser i nutid och

framtida möjligheter och utmaningar. Vi vill ju alla att Måttsund ska utvecklas på ett bra sätt för bästa boende, gemenskap och trivsel.

Nisse

Redaktionen för Måttsundaren och Intresseföreningen i Måttsund önskar Alla läsare en

God Jul och ett Gott Nytt År

Innehållsförteckning

Julgranen i Måttsund	Sid 5
Aktivitetshallen	Sid 6
Gammalt möter nytt i Håmbel	Sid 6
Måttsundsskolans skördefest	Sid 10
Måttsundsbor räddade danska motsståndsmän	Sid 12
Måttsundsdagen	Sid 17
Pubafton	Sid 19
Byar i samverkan	Sid 21
Soldater i Måttsund	Sid 23
Nya i byn	Sid 31
Måttsundsborna födda 2006	Sid 32
Folkmängdsuppgifter	Sid 33
Måttsunds äldsta	Sid 34
Intresseföreningens styrelse	Sid 35

Julgranen i Måttsund

Julgranen är på plats redan ett par veckor före advent. Men hur kom den dit? Det var en fråga som den "nya" styrelsen för Intresseföreningen funderade över. Vad de visste var att det är Intresseföreningen som har ansvar för att den finns, men ingen av styrelsemedlemmarna var med när frågan om en byagran till advent kom upp på agendan.

Det blev till att forska. Man hade en aning om att Rune Wikström varit engagerad. Efter en påringning visade det sig att han dokumenterat granarnas huggande och resning samt deras givare i sin dagbok under de nio år han varit "granfogde". Han kunde informera om att beslut om att sätta upp en gran till advent tagits vid Intresseföreningens höstmöte 1996. I november samma år grävdes grop, tillverkades en stolphylsa som i betong göts fast i gropen.

De som, förutom Rune, varit med de flesta av de nio åren är Åke Sundbom, Mikael Åhman, Folke Larsson, Per-Olof, Christer, Sune och Arnold Sundbom, Ingvar Larsson, Holger Larsson, Arne Berglund och Sören Jönsson. Sen finns det ytterligare några som medverkat en eller ett par gånger.

De tre senaste åren har ansvaret legat på Hans Palmgren. Till sin hjälp har han haft Stefan Eriksson, Mikael Åhman, Christer Sundbom, Jörgen Malmström, Kennet Lindgren, Hans Tamrell och Åke Sundbom. Åke har under alla de tolv åren med hjälp av sin traktor svarat för att granen kommit ut ur skogen till sin plats vid vägkorset. Jörgen Brihem har vid ett par tillfällen bistått med kranbil vid resningen. Belysning till granen och viss elmateriel har Kjell Sundberg hjälpt till med.

Granarna har skänkts av följande skogsägare:

1996 Torbjörn Ahlfort	2000 Folke Nilsson	2004 Per Sundström
1997 Ingvar Larsson	2001 Bertil Öström	2005 Mikael Sundberg
1998 Ingvar Larsson	2002 Göran Sundqvist	2006 Ulf Nilsson
1999 Folke Larsson	2003 Fam. Hjalmarsson	2007 Folke Nilsson

På det här sättet vill vi varmt tacka alla er som medverkat till att Måttsundsborna kan glädja sig åt att en adventsgran lyser upp vår by i decembermörkret.

ETT MYCKET VARMT TACK!

Aktivitetshallen

Arbetet med aktivitetshallen fortskrider. Jag har varit på två förberedande planeringsmöten på tekniska förvaltningen. Nu kommer projekteringen att ta vid. I början av 2008 kommer man att lämna ut byggandet på anbud. Det kommer inte helt att bli ett elevbygge som var planerat från början. Det kommer att bli någon entreprenör som bygger och eleverna från byggnads kommer att få vara med i vissa delar. I april ska anbudsförfarandet vara klart.

När skolan stänger för sommarlov ska man börja gräva kulvertar till skolan, aktivitetshallen och förskolan, för pelletsuppvärmning. Man ska också bygga en panna för detta ändamål, på baksidan av skolan. Själva aktivitetshallen kommer att ligga längs "lillskogen" nedanför parkeringen på skolgården.

Hösten 2008 startar själva byggandet av hallen. Den beräknas vara klar inom ett år. Den blir i storlek som Alviks sporthall.

Solveig Engström

Gammalt möter nytt i Håmbel

Den tionde generationen efter Johan Johansson har fört arvet vidare. Håmbelgården har fått en ny skepnad.

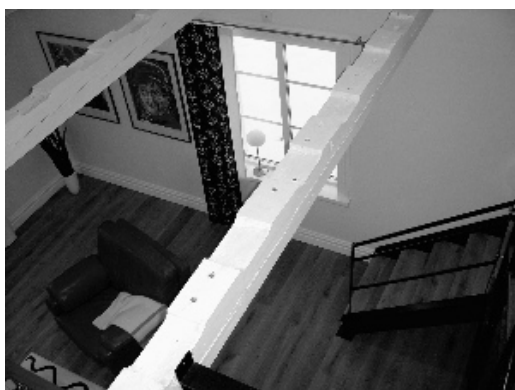
Det kostade många timmar av hårt slit och en del kilon rann visst av Ingrid och Stefan Olsson under det dryga arbetet. Nu njuter de av resultatet och av att ha fått lära känna sin 300 år gamla gårds allra innersta skrymslen.

Det har det väl inte undgått någon måttsundsbo att stora saker har hänt i den gamla Håmbelgården. Eftersom jag bor alldeles intill, har jag kunnat följa arbetet med gårdens renovering. Det man kunnat iaktta utifrån är, att huset har fått nytt tak, ny brädfordring, nya fönster och veranda. Stilen som gammal norrbottensgård är varsamt bevarad. Invändigt har den största förändringen skett. Där har det mesta fått ge efter för en modernare stil med ekgolv, vitmålade väggar, rostfria "vitvaror" i köket, bänkskivor av granit från Sangis, gasspis modell större, stora svarta granitplattor i entréns golv samt i badrummets golv och väggar.

Den rymliga gården med en golvyta på c:a 120 m² rymmer hall, kök, sovrum, tvätt- och klädvårdsrum, badrum och sal, alla utrymmen generöst tilltagna. Mest imponerad är jag av salen, där man offrat ett från början planerat rum på övervåningen för att låta rummet få rymd.

Golvåsarna som tidigare burit vindsvåningen har däremot bevarats. Från salen leder en trappa av järnsmide med trappsteg av ek upp till övervåningen.

Där finns sovrum, bastu med relaxavdelning, arbetsrum och klädkammare.

En ny upptäckt för ägarna var att bostadshuset var äldre än vad man tidigare trott. Det har antagits att det var Mårten Nilsson Humbla och hans

son Johan Mårtensson som byggde de flesta av husen på gården. Kanske är det också sant när det gäller lagård och härbre och övriga gårdshus, men själva bostadshuset kan man nu datera till en tid när dessa två inte ens var födda. Byggherren bör i stället ha hetat Johan Johansson. Och byggnadsåret som var inristat i en av timmerstockarna var 1704.

Mina tankar har ibland under denna sommar gått till Johan. Jag undrar om han kunde ha haft en tanke på att den byggnad han uppförde skulle finnas kvar trehundra år senare och att nio generationer efter honom skulle ha sin bostad där och att den tionde tacksamt skulle föra arvet vidare.

Många av oss måttsundare bor i villor som vi själva låtit uppföra. Det mesta har vi haft hjälp med av olika hantverkare och montörer. Finns det någon som kan tänka sig att deras villa ska stå kvar om trehundra år?

Att timra upp ett hus och inreda det för trehundra år sen var nog något som de flesta män hade kunskap om. Visst fanns det de som var mer eller mindre skickliga och även de som hade timmerman som yrke. Men jag tror att Johan, som när huset byggdes var omkring 35 år, utförde det mesta av arbetet själv, men att han fick god hjälp av sina grannar.

Håmbelbyggnaden hade från början bara en våning. Tidigare har 1778 antagits vara byggnadsåret eftersom man i samband med en tidigare renovering hittade det årtalet inristat samt ett mynt från 1767 instuckat mellan timret. Nu förstår man att det var det året huset höjdes genom att ett par nya lager av timmer lades ovanpå det gamla. På så sätt fick man en vindsvåning som tills nu varit oinredd och använts som förråd.

När brädfordringen rivits kunde man konstatera att det grova timret var i stort sett helt friskt. På baksidan av huset som är 23 meter långt mättes två av timmerstockarna till elva och en halv meters längd och grovleken i de båda ändarna var omkring 40 cm.

Man har försökt räkna årsringarna i en bit av det timmer som bytts ut. Med hjälp av förstoringsglas och en nål kunde man räkna till 150 år.

Sigvard Andersson, som i hela sitt liv bott på gården, räknar årsringar

De återstående ringarna satt så tätt att det var omöjligt att skilja dem åt. Men det uppskattades att timret vuxit i närmare 300 år när det togs i bruk. Detta betyder att de träd som timret tagits från började växa under tidigt 1400-tal.

Vid renoveringen har man sett spår efter en brand. Men huset kunde räddas den gången och förhoppningen får nu vara att det ska stå kvar om ytterligare trehundra år.

Ingrid

Måttsundsskolans skördefest, en riktig succè!

Måttsundsskolan har varje år en skördefest där man använder sig av de grönsaker som odlats på skolan. Alla på skolan är mycket stolta över att vi på Måttsundsskolan har chansen att ha en skördefest. Varje klass får göra någonting som sedan serveras på skördefesten. I år gjorde varje klass följande saker:

Gula gruppen, år 1-3 skar grönsaker, Gröna gruppen, år 1-3 gjorde dressing och sallad. 6-åringarna gjorde blåbärssoppa och vaniljklimp med eget recept. Blå gruppen, år 5-6 gjorde Tacopaj och Skinkpaj, medans Röda gruppen, år 4 plockade potatis och bakade bröd.

Saga, 7 år tyckte att skolans egengjorda honung var mycket god och Lovisa, 7 år tyckte att skördefesten var jättebra. Båda håller med om att maten var jättegod och att själva festen var mycket trevlig.

Evelina, 8 år tyckte att skördefesten var en bra idé. Maten var också jättegod enligt henne. Tydligt uppskattar de flesta skördefesten, vilket är mycket roligt.

Vi har även pratat med hälsoexperten Maria Isaksson. Så här svarade hon på våra frågor:

- Vad tyckte du om stämningen och själva festen?
- Det var verkligen ett jätteroligt kalas.
- Vad tyckte du om skolans egenodlade grönsaker och maten?
- Jag tycker det är jättebra med grönsaker som har odlats på skolan. Maten var jättegod.
- Vad var din favoriträtt bland det som serverades?
- Hmm.. Nu måste jag fundera. Allting var ju jättegott men allra bäst tyckte jag om gratängen med ost, rödbetor och nötter.
- Vad tyckte du om att man fick välja själv vad man skulle äta?
- Jag tycker det är jättebra att man får välja själv och försöka att smaka nya saker som man kan lära sig att tycka om.
- Vad tyckte du om långborden och dukningen?
- Jag tycker att det var festligt med dukar och servetter på borden. Att det är fint dukat gör maten mycket godare.

Av Emelie och Alice år 4 Måttsundsskolan

Måttsundsbor räddade danska motståndsmän undan tyskarna

Signar Hjalmarsson
1913 – 1998

Signar Hjalmarsson har haft lastbilsåkeri i Måttsund 1938 – 1995. Under krigsåren 1939-1945 var han inkallad som ingenjörssoldat vid Ing 3 i Boden som Ordonans till fots, på skidor, på cykel och motorcykel. Han idrottade mycket och hade god kondition, därför så rekryterades han till många strapatsrika skidturen uppe i Tärnabyfjällen där de räddade många

norska flyktingar som flydde undan tyskarna. Vintern 1943 var en av de värsta snövintrar som varit.

Ing 3 fick som uppdrag att ingå i ett väg- och plogkompani som skulle öppna vägen mellan Storuman och Tärna, ett mycket besvärligt jobb med dåtidens material. Det var gengasbilar och dåliga plogar. De låg inne i långa perioder. Vårvintern 1942 var de stationerade i Vänersborg och övade på att minera hamnarna i Uddevalla och Lysekil. Han var medlem i en hemlig motståndorganisation som arbetade i det tysta och vid beordring skulle de göra sabotagehandlingar mot tyskarna. 1942 var han hemförlovad en tid och hade då körning vid F21. Svensk militär utbildade där en polisbataljon av i huvudsak norska motståndsmän som lyckats ta sig till Sverige. Där berättade dessa norska motståndsmän vilka hemska saker som de varit med om. Berättelser som stärkte Signar i sitt motstånd mot nazisterna. Tyskarna hade sina mat- och förnödenhetsförråd i de så kallade Tyskmagasinen i Karlsvik vilket han fick bra inblick i genom sina åkeriuppdrag.

Militärhistoriska författaren Lars Gyllenhaal har intervjuat Signar många gånger under 1990-talet och fått en del foton från krigsåren. Signar var mycket förtegen om vissa uppdrag och röjde inte några namn, den hemligheten tog han med sig i graven. Han har dock själv skrivit ner en del händelser som han kunde berätta. Lars Gyllenhaal har tillsammans med James F Gebhardt skrivit boken "Slaget om Norrbotten" som kom ut 1999. Han har skrivit en andra bok som heter "Svenskar i krig" 1914-1945 som kom ut 2006. Han har haft föreläsningar i samband med publiceringen av böckerna. Det var många äldre Måttsundare som hörde på Gyllenhaals föreläsningar och mindes mycket av det han berättade. Han nämnde då om intervjuerna med Signar Hjalmarsson och dokumentinsamlingen inför bokskrivandet.

I boken "Slaget om Norrbotten" så står det ganska mycket om den berättelsen som Signar själv skrivit och som varit infört i Ing 3 egen tidning Polarpionjären. Där skrev han en hel del berättelser från krigsåren. Efter kriget så körde han lastbilstransporter till Petsamo som han också har berättat och skrivit om.

Eftersom det talats och frågats en del om var i Måttsund och hur det gick till då danskarna gömdes för tyskarna och den svenska polisen fick jag Gertrud Suneman, dotter till Signar, en förfrågan om jag kunde berätta om det i Måttsundar`n. Fäbodstugan var Vilma och Gustav Vikbergs stuga bakom Öberget.

Jag har kvar Signars egen nedskrivna berättelse som Ni nu får ta del av.

Signar Hjalmarssons berättelse

I april 1940 låg jag inkallad på Ing 3 i Boden och fick utbildning ibland annat sprängtjänst och sabotageverksamhet. Tidigt på morgonen den 9 april väcktes all personal i kasernerna och beordrades till uppställning. Förbandschefen meddelade att tyskarna invaderat Norge och Danmark och att högsta beredskap beordrats inom svenska försvaret.

Efter bara några veckor hade det i både Norge och Danmark bildats motståndsrörelser som bland annat genom sabotage försökte försvåra och skada tyskarnas verksamhet. I Sverige var det många som trodde att snart är det vår tur att bli angripna och i största hemlighet började små grupper bildas även i vårt land för motstånd mot nazisterna om det värsta skulle hända.

Vid midsommar hemförlovades jag från Ing 3 och bland annat med anledning av min utbildning där kom jag nu att bli medlem i en av de grupper, som bildats för motstånd mot tyskarna.

På den tiden var exporten av järnmalm från Sverige till Tyskland mycket stor. Det låg alltid flera lastfartyg utanför Svartöns malmhamn och väntade på lastning.

En söndagskväll i slutet av augusti ringde en man till mig och uppgav sitt kodnamn och frågade om jag kunde ta hand om och i en vecka gömma fyra män som samma kväll rymt från ett av tyskarnas fartyg. Jag visste att både mina bröder och mina föräldrar skulle hjälpa till, så svaret blev ja.

Männen som rymt från båten fanns någonstans vid Granudden i Bergnäset. Då de ansågs vara i så pass god kondition att de orkade gå en längre sträcka föreslog jag att de följde Kallaxvägen till en liten stickväg 500-600 meter söder Kallaxbyn, där skulle jag vänta med min lastbil vid midnatt. Hela tiden skulle de hålla sig på vänstra sidan av vägen då skogen där var tät och risken för upptäckt liten.

Innan jag gav mig iväg med lastbilen till mötesplatsen funderade vi därhemma mycket på var vi i en hel vecka skulle kunna gömma

rymningarna. Första tanken var en fritidsstuga vi hade på norra slutningen av Vårdkasberget idag kallat Måttsundsberget. Men så kom vi på, att där på toppen fanns luftbevakning med en hel del personal, så det var ingen bra plats. Då erinrade sig någon i familjen, att en farbror till oss hade en liten slätterstuga bakom Södra Öberget i Måttsund. Vi ringde till honom och fick låna stugan den tid vi önskade.

När tiden var inne lastade jag en presenning på lastbilsflaket, satte mörkläggningshättorna för strålkastarna och gav mig av till mötesplatsen medan mor lagade mat då sjömännen nog var ordentligt hungriga. Efter en stunds väntan i det avtalade vägskalet kom en man fram ur den mörka skogen. Det var en av rymningarna och han kallade fram sina kamrater till bilen när han fått klart för sig vem jag var. En av männen fick sitta i hytten med mig, de tre övriga på flaket med presenningen över sig under färden hem till mina föräldrar.

Först skrapade vi ihop torra kläder till de fyra sjömännen, sedan fick de mat och de var verkligen mycket hungriga. De hade hoppat överbord från malmfartyget och simmat mot Granudden, en sträcka på en och en halv kilometer, och sedan gått fem till sex kilometer genom skogen. De var ordentligt trötta men glada över att ha träffat hjälpsamma människor.

De fyra männen var alla danskar och illa tilltygade med sår i ansiktet och på kroppen. Den äldste var 56 år och den yngste 18. Som motståndsmän hemma i Danmark hade de bland annat sprängt ett par telefonstationer innan de greps och tvångsmönstrades. Ombord på båten hade de levt som slavar.

Vi måste iväg från föräldrahemmet innan det blev ljus och folk började stiga upp. Det fanns ingen väg till slätterstugan, bara en cirka fyra kilometer lång stig, som slingrade genom skogen och över berget. Vi packade ner några fläskbitar, lite mjölk, kornmjöl mm och så ett par ljusstumpar och gav oss iväg. I stugan förklarade vi för danskarna att de hela tiden måste hålla sig i omedelbar närhet av stugan och noga täcka över det enda fönstret om de tände ljusen. Sedan lämnade vi dem med löfte om att återkomma nästa kväll.

På kvällarna var det alltid någon i familjen som vandrade upp med mat

och nyheter till danskarna i den lilla slätterstugan. Vi fick hjälp med maten av grannar och kompisar som vi kunde lita på. De var ganska tunga de där vandringarna i mörkret över Södra Öberget. I slutet på veckan blev vi djävare och gick även dit på dagen om vi hade tid.

Polisen åkte runt i området och spanade och frågade folk om de sett några okända män. Inga drunknade hade hittats så någonstans måste ju de fyra rymlingarna finnas. Enligt lagen var polisen tvingad att återföra rymlingarna så länge båten låg kvar i Luleå och det skulle den göra veckan ut.

På lördag förmiddag fick jag genom mina hemliga kontakter, bl. a. en polisman, reda på att den tyska malmbåten avseglat från Luleå då den inte längre kunde vänta på att rymlingarna återfanns. Jag fick också veta att jag måste föra danskarna till polisstationen. De skulle genom polisens försorg föras till ett uppsamlingsläger för danska och norska flyktingar utanför Hedemora. Allt detta meddelade jag de danska vännerna när jag besökte dem på lördag eftermiddag. De följde med mig hem och bjöds på middag av mina föräldrar.

Det blev ett ömt avsked med många kramar till oss alla som hjälpt rymlingarna innan vi med lastbilen åkte intill polisstationen i Luleå. Vem vet hur det hade gått om tyskarna fått tag i dem, kanske hade de dödats.

Efter några veckor fick vi tackkort från danskarna. De berättade att de behandlades bra på det stora flyktinglägret. Jag hade ju fått namn och andra uppgifter om dem, så vi brevväxlade rätt så mycket under de följande åren.

Efter krigsslutet 1945 sände Sverige tillbaka flyktingarna till sina hemländer, så också "våra" danskar. De rapporterade nog hur väl vi tagit hand om dem för några månader senare fick jag ett brev från den danska motståndsrörelsen. Det innehöll ett slags diplom med stort tack för att jag och mina anhöriga hjälpt de tvångsmönstrade danska medborgarna samt deras namn och nuvarande adresser. Jag skrev sedan brev till dem och önskade lycka till i fortsättningen.

Måttsundsdagen 2007

”Försnacket” inför årets Måttsundsdag kvällen innan och på morgonen dagen D handlade mycket om en folkfest ute i det fria vid skolan eller en mer instängd variant i Medborgarhuset. Regn hotade i väderrapporterna.

Men se vädergudarna var nådiga och dom mörka moln som dök upp i inlandet tog av antingen mot Ersnäs eller andra sidan Måttsundsberget. Regnet kom när festen närmade sig slutet.

För säkerhets skull hade Krister Sundbom vänligt nog satt upp ett partytält.

Lite ny inriktning

Inför årets Måttsundsdag hade man vid träffar med dom som anmält intresse att hjälpa till med arrangemanget bestämt att lägga tyngdpunkten på ”att träffas och prata”.

Inga underhållare utifrån var engagerade. Nisse Nordlund med sitt dragspel och sin varierande musik fungerade perfekt - med småstjärnorna som kul komplement – som trevlig bakgrund till mat och prat.

Nisse Nordlund hade ”one man show” med den äran

Tombola och nya aktiviteter

Att köpa lotter är alltid populärt. De skänkta vinsterna var många och fina. Påpassligt fortsatte man med lottförsäljning på kvällens PUB med gott resultat. Totalt inbringade lottförsäljningen nästan 12.000:-.

Fotoutställning och skytte var nytt för i år och rönkte berättigat intresse bl.a. som tävling.

Småstjärnorna ett populärt inslag – alla duktiga – alla fick pris.

Jorma (i vanlig högform) och Sirppa sålde snabbt slut på hamburgarna från Jokkmokk.

Att träffa gamla och nya vänner och prata är grundidén och palten var om möjligt ännu större och godare i år.

Det ekonomiska utfallet

Många sköna slantar ramlade in i föreningens kassa till glädje för årets och nästa års aktiviteter (t.ex. advent, pimpeltävling, valborg).

Det föreföll som om antalet besökare var väl så många som tidigare och stämningen var som vanligt avslappnad och trevlig.

Tack alla som kom och tack till alla som lagt ner många timmar på förberedelser – ingen nämnd och ingen glömd. Välkomna alla nya som ställde upp och hjälpte till med förberedelser och aktiviteter.

Till sist tack alla sponsorer!

Lars Öquist

Pubafton den 18 augusti

Måttsundsdagen avslutades med en mycket trevlig och underhållande pubafton i Medborgarhuset. Kvällen fick en internationell prägel med gäster från Paris och en trubadur bosatt i södra Tyskland. De franska gästerna kom i sällskap med Bertil Öström, och trubaduren Stefan Johansson genom sin mor Inger Johansson som bor på Skogsbrynet.

Trubaduren Stefan Johansson spelade och sjöng varierande låtar, allt från Cornelius Wresvik till Bruce Springsteen. Kvällen lockade ca 100 gäster som alla uppskattade inslaget.

Katarina Berglund, Maria Bencker, Kent Stråle, Ritva Rantala, Mats och Maria Nyberg som alla gjorde ett mycket proffsigt och fint jobb i baren.

Bilder tagna under kvällen

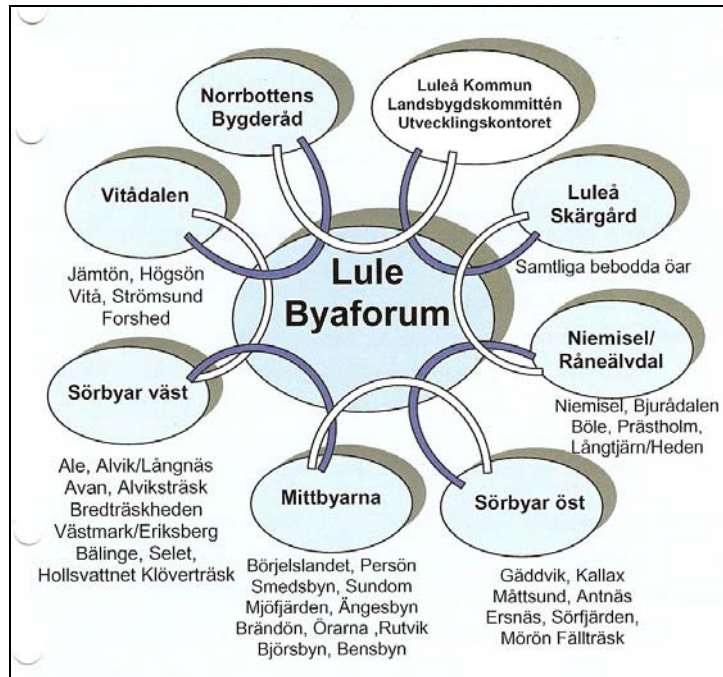

Nisse

Byar i samverkan

Lule Byaforum är en samverkansgrupp för Luleås byar där syftet är att verka för en levande landsbygd. Det förutsätter att byarna är aktiva och lyfter fram frågeställningar som bedöms intressera och beröra fler byar än sin egen. Som bilden visar ingår Måttsund i **Sörbyarna Öst** tillsammans med byarna Gäddvik, Kallax, Antnäs, Ersnäs, Sörfjärden, Mörön och Fällträsk.

Sörbyarna Öst och Väst samverkar och har gemensamma nätverksträffar som ordnas gånger per år, vår och höst. Plats för träffarna varvas mellan byarna, hösten 2005 hölls en nätverksträff i Måttsunds Medborgarhus.

Syftet med träffarna är att utbyta erfarenheter mellan byar och på så sätt driva gemensamma frågor där ledstjärnan är "det bästa för byn".

Byarnas representanter är som regel personer som är invalda i utvecklingsgrupper, intresseföreningar och liknande. I Måttsund är inriktningen att vara aktiv och delta på träffarna för att representera byns intressen och följa utvecklingen.

Ordföranden i Byaforum för Sörbyarna är Rangvy Johansson från Klöverträsk. Jenny Björk, landsbygdsutvecklare på Luleå Kommun och Lule Byaforums kontaktperson deltar alltid på träffarna.

Jenny besökte stormötet i Måttsund den 4 oktober och informerade då om Lule Byaforum och kopplingen till **Leader** (se nedan) och Landsbygdskommittén. Varje vår inplaneras ett **Landsbygdsforum** där alla byar i Luleå Kommun samt politiska partier deltar. På träffarna ges det möjlighet att diskutera och framföra förslag och idéer till beslutsfattarna. Platsen för träffarna varvas mellan byarna. Eftersom de flesta byar har haft ett landsbygdsforum så börjar det bli dags för Måttsund att planera denna.

Leader är en arbetsmetod som ska främja enkelhet och snabba beslutsvägar mellan boende, företag och offentlighet. Arbetsmetoden är EU-finansierad och ska gynna **Landsbygden** samt **Kust och Skärgårdens** utveckling. Ett antal Leaderområden kommer att skapas där representanter från näringsliv, föreningar och offentlig sektor bildar grupperingar som tar beslut om stöd.

Det övergripande syftet är att skapa utveckling och förnyelse utifrån lokala förutsättningar och initiativ. Det innebär att de förslag och idéer som behandlas kommer från människor som väl känner till byar, orter och lokala livsvillkor. Gränsen som skiljer landsbygden från Kust och skärgård är E4. Måttsund är en by som ingår i båda Leaderområdena.

Spira Fyrkanten är det Leaderområde som jobbar för landsbygdens utveckling i fyrkanten, Boden, Luleå, Piteå och Älvsbyn.

Mare Borale, (betyder norrskenshavet på latin), är det Leaderområde som jobbar för utvecklingen av Kust och Skärgård, ett område som sträcker sig från Haparanda till Skellefteå.

Ett bra verktyg för utveckling har skapats genom Lule Byaforum och Leader där ekonomiska resurser står till förfogande för goda projektidéer. Intresseföreningen i Måttsund har "stora öron", informerar gärna och tar tacksamt emot alla goda förslag och idéer på utveckling.

På den senaste nätverksträffen i Klöverträsk den 25 oktober visade det sig att det finns "heta och viktiga frågor" att diskutera på dagordningen, bl.a. diskuterades förslaget om en eventuell högstadieskola i Antnäs. Det diskuterades också bussturlistor och avsaknad av gatubelysning som alla byar har mer eller mindre problem med. På träffen beslutades om att en gemensam satsning ska framföras till Kommunen som avser att komplettera gatubelysningen och att utarbeta ett förslag på en bussturlista som är anpassad efter behoven.

Nisse

Soldater i Måttsund från 1700-talets mitt

Rolig, Hjort, Nybyggare, Humbla och Uhrväder

Soldat nr 28 Rolig

Från 1700-talets mitt tjänstgjorde två bröder från hemman nr 1 Möyr på rote nr 28 Rolig. Möyr var ett av de tre hemman som var rotehållare. De övriga var nr 12 Paal och nr 13 Åola.

Den förste brodern var Hindrich Jönsson född 1734. Han blev bara 23 år gammal, eftersom han stupade i Pommern. Hans tre år äldre bror Nils blev Hindrichs efterträdare. Nils gifte sig med en soldatdotter från Börjelslandet och makarna fick sju barn. Deras soldatstuga var troligen belägen strax nedanför Sten Erikssons fastighet, där man ännu kan skönja lämningar av ett hus. Nils Jönsson var en tid tillfångatagen, troligen i Preussen, men *"efter uttjänt Capitulation och på anhållan Lösgifven den 21 juni 1765"*. Samma år flyttade Rolig med sin familj till Gamla staden, där Nils Rolig utsågs till companiprofoss och fick soldatnamnet Långlett. Hans uppgift innebar göromål som de flesta inte ville utföra, t.ex. verkställa kroppsstraff, när andra soldater dömts till detta. Därför kan man väl anta att hans anseende inte var så gott. Inte heller Nils Jönsson blev så gammal, men han dog inte i strid utan av bräck när han var 43 år.

1765 skedde en omorganisering av soldatrotarna. Detta innebar för Rolig-rotens del att rotehemmanen därefter var nummer 3, 8 15 och 16.

Nils Roligs efterträdare hette Jöns Andersson. Han hade tjänat roten i 10 år då han fick avsked efter att vid generalmönstringen beskrivits som *"sjuklig karl"*. Varifrån han kom har jag inte kunnat fastställa.

Den 22 juni 1780 antogs i hans ställe Hans Hansson, son till soldat nummer 31 Hans Andersson Humbla. Hans Hansson Rolig var gift två gånger, först med Anna Lisa Eriksson, vars far var Erik Larsson på hemman nr 4. Den andra hustrun hette Anna Pehrsson och kom från Porsnäs i Piteå landsförsamling. Hans Roligs tjänst varade i 25 år. Efter avskedet 1805 bodde familjen som inhyses i Måttsund tillsammans med Hans Roligs mor Karin Olofsdotter Dragon. Om henne har jag berättat i Måttsundarn nummer 16 sidan 25. Se även Soldat Hans Humbla längre fram!

En anteckning i Husförhörsboken som troligen skrivits in vid Karin Olofsdotters död lyder:

"Hon var efter egen berättelse 30 år gl. då hon i första giftet med soldat Humla födde sin förstfödde son 1749 d. 30 juli" .

Det gällde då sonen Anders och enligt min beräkning var hon bara 27 år gammal vid hans födelse. Caisa var 97 år när hon avled och det var väl inte så märkligt, om hon hade svårt att hålla reda på sin ålder.

I Hans Hansson Roligs båda äktenskap föddes elva barn, varav tre dog som helt små. Den yngste var Gustaf, som blev soldat Sedig. Om honom berättade jag på sidan 34 i förra numret av Måttsundarn.

Näste soldat på roten hette Isak Hindriksson. Han var född 1787 i Sävastbyn. 1810 blev han också bonde genom giftermål med änkan Helena Persdotter och flyttade till nr 10 Nisjäisch. En son föddes i äktenskapet, men han blev bara sju år gammal. En anteckning i samband med Isaks död 1851 tyder på att äktenskapet inte var så lyckligt. *"Lefver ej tillsammans med sin hustru"* har prästen noterat i husförhörsboken.

Från 1840 var Johan Andersson soldat för roten Rolig. Han kom närmast från Sävast och hade 1838 gift sig med den elva år äldre soldatdottern Eva Andersdotter från Vibbyn. Soldattjänsten innehade Johan Rolig i 23 år.

Tre barn föddes i äktenskapet med Eva. Hustrun avled 1860 och bara fem månader senare gifte Johan Rolig om sig med Maja Lisa Johansdotter från Ersnäs. 1863 fick Johan Rolig avsked och två år därefter avled han knappt 50 år gammal.

Soldatbosättningarna på Börtnäsheden

Vid 1800-talets mitt var den nya soldatbosättningen i Börtnäsheden klar att tas i bruk. Den förste som kom att bosätta sig på Roligtorpet var troligen Petter Isaksson Öhman. Han var bondson från Persön, och mellan åren 1866 och 1871 fick han byta ut familjenamnet Öhman mot soldatnamnet Rolig. Hans tjänstetid fick ett abrupt slut eftersom han enligt Husförhörsboken *"undergått 1 1/2 års straffarbete för våld å förman inför krigsrätt den 26 maj 1871"*.

Öhman blev 1872 ersatt med den 18-årige volontären och studeranden Eric Albert Alexander Sundbaum från Råneå.

En liten kuriositet i sammanhanget torde vara att Erik Sundbaums farfar var kusin till Johan Erik Sundbom, som vid denna tid fanns som bonde på hemman nr 7 Nisdåvis. Eriks farfar hette Erik Julius Sundbom och var häradskrivare i Råneå. Det var hans son och Eriks far Albert, som ändrade sitt efternamn till det mer tyskklingande namnet Sundbaum.

Johan Erik Sundbom kom omkring 1834 till Måttsund som dräng hos bonden Lars Persson på hemman nr 7. 1843 gifte han sig med Lars Perssons yngsta dotter Sara Greta och makarna övertog hennes hemgård. Samtidigt blev han anfader till alla Sundbomare som nu finns och tidigare har funnits i Måttsund. Och de är ganska många.

Erik Sundbaums tjänstetid blev fyra år. Från år 1876 var roten vakant och 1883 indrogs den till Statsverket.

Soldat nr 29 Hjort

Soldater med tillnamnet Hjort har förekommit i Måttsund åtminstone sen slutet av 1600-talet. Rotehemman var nummer 2 och 10. Mellan åren 1761 och 1767 hette soldaten Nils Nilsson Hjort. Han var född på hemman nr 10 och hustrun Maria på nr 14. Av de fem sönerna överlevde bara två spädbarnsåren.

Från att ha varit en ren måttsundsrote delades roten Hjort 1765 mellan rotebönder från hemman nummer 1 och 2 samt Kallax nummer 5. I samband därmed förflyttades Nils Nilsson till rote nr 27 Sedig. Hans fädernehemman nummer 10, där brodern Pär då var bonde, var ett av Sedigs nya rotehemman.

Soldaten Anders Nilsson Uhrväder blev samtidigt förflyttad från Kallax till Måttsund och placerad på roten Hjort. Hans tid som soldat Hjort blev emellertid kort. Redan efter ett år fick den 29-årige soldaten avsked på grund av *"rosen, varsår på benen som inte kan botas"*. Familjen som också omfattade tre barn flyttade till Ersnäs, där Anders Nilsson blev bonde på hemman nummer 9.

Efter Anders Nilssons avsked var roten obesatt till 1771 då volontären Matths Glad en kort tid svarade för den. Han avfördes redan i december 1772 och ersattes med den 22-årige Elias Eliasson från Unbyn.

I Måttsund fann Elias sin hustru Margeta Hermansdotter, som kom från hemman nr 3 Äirik. Makarna fick sju barn varav tre dog som små. Efter 16 år i tjänsten avskedades Elias Hjort. Varför den endast 38-åriga soldaten kasserades som oduglig vet jag inte. Men man kan ana att familjen därefter fick det mycket fattigt. Det gällde för husfadern att genom tillfälliga arbeten hos bönderna i byn försöka klara familjens uppehälle. En viktig del av kosten för befolkningen i en kustby var det havet gav. Men havet tog också. Efter den ödesdigra fisketur, som Elias och den 25-åriga bonden Anders Mattson på Piithemmanet företog den 16 juli 1791, var sex små barn faderlösa. Elias barn var i åldrarna 1 till 11 år och Anders Mattssons 1 och 3 år gamla.

Kanske hade familjen sin stuga på samma plats där nuvarande Elias ligger. Men avstyckningen från Äirik skedde inte förrän omkring 1820 och den förste som skrevs som ägare var Elias Hjorts äldste son Herman Eliasson.

Efter Elias Hjorts avsked tjänades roten mellan åren 1788 och 1799 av Olof Ersson från Alvik. Efter avskedet flyttade Olof Ersson till Alvik där han blev bonde på hemman nr 14. Han efterträddes av Olof Olofsson från Piteå.

Två år senare gifte sig Olof Olofsson Hjort med sin företrädares syster Margareta Eriksdotter. Hon var änka efter soldaten Isak Pihl från Avan och hade en tvåårig dotter. Familjen utökades med tre döttrar och en son. Olof Hjorts tjänst varade i 33 år. Soldatrullan 1833 beskriver: *"Olof Olofsson Hjort 58 ½ år gammal 33 ½ tjänsteår. Erhåller afsked för ålderdom och svag syn, samt anmäls till underhåll, bevistat finska kriget i Finland; uti tjänsten uppfört sig särdeles berömligt."*

De följande tio åren tjänades roten av Per Adolf Holmgren från Sunderbyn. Han blev genom giftermål med Anna Lisa Larsdotter från hemman nr 7 Nisdåvis ägare till 1/16 mantal av detta. Per Adolf Hjort dog innan han fyllt 30 år, men dödsorsaken känner jag inte till. Det blev hustruns andre make, Herman Larsson, som gav hemmanet namnet Härmanläsch.

Soldattorpet Hjort på Börtnäsheden

Den förste soldat Hjort som placerades på de nybildade bosättningarna i Börtnäsheden var Lars Johansson Blombäck antagen den 4 november 1843. Lars Johansson var son till pigan Catharina Blombäck från Nederkalix. Vid Lars födelse 1818 var hon i tjänst i Heden. Lars Hjorts hustru, Lisa Caisa Andersdotter, var född i Skatamark.

Lars Hjorts tjänstetid blev 14 år. År 1857 blev han ”*casserad för tjufnad*” och avskedades. Vilket grymt öde för en far med hustru och sex barn att försörja! Senare föddes tvillingflickor, varav den ena dog strax efter födseln. Man kan ana att det var hunger och fattigdom som drev Lars Hjort att bryta mot lagen. Fyra år senare, 1861 avled han endast 42 år gammal och hustrun blev ensam att försörja barnen, varav den yngsta var knappt tre år gammal. Men det lyckades hon med. Alla sju levde till vuxen ålder. Barnen antog faderns tidigare efternamn, Blombäck.

Efterträdaren på soldattorpet blev Petter August Nilsson. Han var 22 år gammal när han antogs den 1 juli 1857. Petter Augusts mor hette Brita Maja och var dotter till Olof Olofsson Hjort ovan. Petter August Hjort gifte sig 1864 med Johanna Häggström från Ersnäs. Makarna fick nio barn, men en son dog under första levnadsåret. Hjort fick avsked den 13 april 1885 efter en tjänstetid på 28 år.

När han avled 1904 angavs i dödboken magåkomma som dödsorsak, men enligt muntlig uppgift fick han lunginflammation efter att ha fallit i en vak.

Av barnen kom tre, Johan Petter född 1871, Algot född 1878 och Tekla född 1880, att med sina familjer bosätta sig på Börtnäsheden.

Petter August Hjort blev den 16 januari 1886 ersatt med den 19-årige rekryten August Wikström. Han dog bara 23 år gammal, men dödboken berättar inte om dödsorsaken. August efterträddes av sin 18-årige bror Karl Fredrik. De båda bröderna var söner till Stina Helena Lax, soldatdotter från Bälinge.

Karl Fredrik Hjort gifte sig 1898 med Emma Kristina Nilsson. Liksom maken var hon född i Bälinge. Makarna begåvades med tre döttrar. Karl Fredrik Hjort stod kvar som soldat till 1907, då han som 35-årig fick avsked. Vid den tiden var rotesoldaterna avskaffade och Sverige hade sen några år inför allmän värnplikt. Familjen flyttade 1908 till Bälinge. Kanske blev det svårt för den avskedade soldaten att få något arbete som han kunde försörja sin familj på. 1909 emigrerade han till Nordamerika. Möjligen var det hans avsikt, som så många andras, att familjen skulle komma efter. Den hade då utökats med ännu en dotter. Det troliga är dock att de fyra döttrarna aldrig fick återse sin far.

Soldat nr 30 Nybyggare

Roten Nybyggares rotehemman var nummer 4, 5, 6 och 11. Roten tjänades under åren 1728-1734 av Arendt Johansson som jag tidigare skrivit om i Måttsundarn nummer 13.

I samband med att han övertog sitt föräldrahemman nummer 11 Häsch och med soldatrullans ord *"såsom Bonde utbyt sig in februarii 1734"* efterträddes han av Per Persson född 1707 på hemman nummer 10 Pärnösch. Denne uppehöll tjänsten till sin död 1742. Tre år tidigare noteras i soldatrullan att Per Nybyggare är gift, men någon hustru är inte noterad i Husförhørsboken.

Per Nybyggare ersattes direkt av en 20-åring som hette Johan Johansson, men honom har jag inte kunnat placera i någon måttsundsfamilj. Han blev ersatt 1752 av den 19-årige Erik Jöransson.

Erik fick avsked 1763 på grund av *"fel i vänstra knäet"*. Han flyttade då till Sävast nummer 5, där han efter sin fars tidiga död varit fosterbarn. Han gifte sig 1764 med dottern på gården, Maria Eriksdotter.

Efter 1765 blev Nybyggare en ren Kallaxrote och soldaterna var bosatta i Kallax.

Soldat nr 31 Humbla

Humblaroten har varit besatt av många soldater som varit födda i byn. Tidigare har jag antagit att flera av dem bott på nummer 8 Håmbel, det hemman som än i dag bär namn efter soldatrotten. Men där har jag tvingats revidera min uppfattning. Mellan åren 1736 och 1739 hette rotens soldat Mårten Nilsson. Vid den tiden bodde han, liksom sina företrädare, på grannhemmanet nummer 9 Jåones. Det var detta samt hemmanen nummer 3, 15 och 16 som var rotehållare. Omkring 1750 flyttade Mårten Nilsson till Håmbel och "tog med sig" soldatnamnet dit. Håmbel och Jåones var en gång ett enda hemman och Boskapslängden från 1623 redovisar dess djurbestand som det största i byn med bland annat 2 hästar och 16 nötkreatur.

Från år 1746 var Hans Andersson Humblarotens soldat. Han var son till soldaten Anders Hansson Hjort. Om faderns sjukdom och dess märkliga botande fanns en artikel i Måttsundarn nummer 7: "Soldaten med beckhuva".

Hans Humbla gifte sig 1748 med Karin Olofsdotter från Gyljen i Överkalix. Se ovan under Soldat Rolig! Hans Humbla stupade i Pommern 1758.

Hans ersättare Olof Olofsson var född 1731 i Kroksjön cirka en mil sydväst om Skellefteå och son till slaktaren och soldaten Olof Stoltz som med sin familj flyttade till Luleå samma år som Olof föddes. De var först bosatta i Gäddvik men flyttade så småningom till den tidigare utbrända ödegården hemman nummer 16 i Måttsund. Senare kom detta att få namnet Sävelinsch. Som barn beskrevs Olof i en husförhörbok som ”aldeles olydig”. Det var väl inte så märkligt att barn ibland blev obstinata och olydiga i den fattigdom de ofta fick växa upp.

Olof Olofsson tjänade roten i fem år. År 1763 kasserades han då han uppgavs ha bråck och betecknades som oduglig. Han hade 1759 gift sig med Brita Jönsdotter från Bälinge och dit flyttade familjen efter avskedet. Roten var därefter utan soldat några år och kom efter den nya roteringen att tillhöra Gäddvik och Sunderbyn.

Soldat nr 32 Uhrväder

Roten Uhrväder delades mellan hemmanen nummer 14 Hära samt nummer 1 och 5 i Kallax. Troligen har soldattorpet som tillhört roten varit beläget vid stranden på gränsen mellan Kallax och Måttsund. Därav namnet Yrvädersvägen, som går från Kallaxvägen ner mot vattnet. Där har de senaste åren flera av sommarstugorna blivit permanentbostäder. Gränsdragningen innebär att vissa räknas som kallaxbor och andra som måttsundbor. Men man kan väl ana att närheten till Kallax gör att alla känner sig som ”kallaxare”.

Mellan åren 1720 och 1748 hette soldaten Olof Olofsson. Han var född i Kallax men flyttade 1730 till Måttsund och kronohemmanet nummer 6. Detta hade troligen tidigare bebotts av soldater tillhörande roten Nybyggare. Genom den nye innehavaren kom detta hemman att kallas Uhrväders (Örväsch).

Olof Olofsson kom att tjäna roten i 28 år, men vid 1748 års mönstring fick han avsked ”*såsom gammal och svag samt ändå medhjälps vid sitt hemman warder denne Olof Olsson casset och istället transporterades Hans Persson från rotan nr 109*”

Efterträdaren, Hans Persson, var född 1721 på hemman nummer 14 Hära och son till den förut nämnde dragonen Per Hansson från dennes första äktenskap med Dordi Eriksson. Hans Persson Uhrväders familj stod som brukare av Hära från 1761, det hemman som enligt jordrannsakingen 1750

beskrevs som "mycket vanhävdat såväl hus som ägor". Den förfallna gården övergavs och nya hus byggdes på den plats där Hära sedan dess legat, nedanför Långbackavägen. (Se även Måttsundarn nr 16 sidan 23-24!). Hans Perssons soldattjänst hade upphört när han blev bonde. Säkert hade han alldeles nog med att rusta upp den gård han övertagit. Hans efterträdare på roten blev Elias Jacobsson från Ale. Troligen bodde han kvar i sin hemby under alla år. Elias Uhrväder var född 1735 och svarade för roten mellan åren 1757 och 1763. Soldatrullan berättar att Elias Uhrväder under den tiden tagits tillfånga i Loitz i september 1758, men lyckats rymma från den Preussiska fångenskapen och den 4 oktober 1759 återbördats till kompaniet. Efter de sex åren som soldat Uhrväder blev Elias Jacobsson bonde i Ale. I ytterligare fyra år tillhörde roten Måttsund och Kallax. Under de åren hette soldaten Anders Nilsson. Varifrån han kom har jag inte kunnat fastställa, men han bodde i Kallax med hustrun Margareta Hansdotter. Makarna hade två barn när Anders 1767 blev förflyttad till Måttsund och roten Hjort.

Under de följande åren kom roten Uhrväder att tillhöra Gäddvik.

Ingrid

Nya i byn

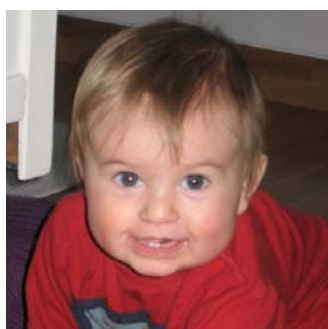
Vi är den nya familjen på Måttsundsbyaväg 295. Inflyttad den första mars 2007.

Vår familj består av: Daniel Engman 34 år som jobbar på Luleå skoterdemontering i Måttsund. Född i Gällivare och kanske är det därför skoterintresset är så stort. Veronica Ökvist 27 år född och uppvuxen i Gäddvik Luleå. Veronica jobbar som säljare på Statoil och är väldigt intresserad av inredning och design. Familjens busfrö Othilia Engman-Ökvist 1år och 10 månader älskar att busa och leka. Hon går på Måttsundsförskola, där hon trivs väldigt bra. Sen så har vi våran katt Wilma som är en 11 år gammal helig birma kanske inte så busig längre, men väldigt helig. Vi trivs väldigt bra i byn och hoppas att byn kommer att trivas med oss.

Måttsunds barn födda 2006

Sittande från vänster: Simon Stattin, Felicia Lövbrand, Edvin Josefsson, Sanna Isaksson, Thimmy Brihem, Stina Sundbom
Bakre raden: Judit Ebenfeldt, Maja Hegård, Malin Berglund, Molly Gramner, Leha Andersson och Othilia Ökvist.

Theodor Lindgren

Oskar Henriksson

Under år 2006 passerades 800-gränsen!!

Folkmängden i Måttsund

Folkmängd vid årets början	793
Födda	11
Döda	5
Inflyttade	40
Utflyttade	36
Folkmängd vid årets slut	803

Födda 2006

2006 01 26	Andersson	Leah Bertine	Måttsundsvägen 737
2006 02 06	Gramner	Molly Sara Ellen	Långbrovägen 20
2006 03 25	Berglund	Malin Emma Carolina	Gultmalvägen 10
2006 03 28	Hegårdh	Annie Maja Helena	Gultmalvägen 31
2006 04 08	Isaksson	Sanna Sofia	Måttsunds byav. 219
2006 08 12	Sundbom	Stina Magdalena	Långbackavägen 48
2006 09 18	Stattin	Per Axel Simon	Kläppvägen 5
2006 10 19	Brihem	Thimmy Rode	Sörsundet 25
2006 10 23	Lövbrand	Felicia Sofia	Långbackavägen 27
2006 11 15	Lindgren	Max Theodor	Kläppvägen 8
2006 12 09	Josefsson	Jens Edvin	Kläppvägen 4

Födda på annan ort

2006 01 13	Ökvist	Brita Othilia	Måttsunds byav. 295
2006 05 19	Henriksson	Oskar Viking	Gultmalvägen 35
2006 08 02	Ebenfeldt	Judith Louise	Skogsbrynet 11

Döda 2006

2006 08 15	Hermansson	<u>Ingrid</u> Viktoria	f. 1928 01 17
2006 06 03	Hagelbring	Erik <u>Halvdan</u>	f. 1922 08 13
2006 08 16	Sundberg	<u>Ingar</u> Gideon	f. 1918 06 11
2006 11 13	Johansson	<u>Kent</u> Sören	f. 1945 05 16
2006 12 31	Palmgren	<u>Elsa</u> Linnéa	f. 1911 02 14
2006 09 02	Björnermark	<u>Majlis</u> Marianne	f. 1929 06 11

Måttsunds äldsta 2006

1914 02 17	Nordström	<u>Jenny</u> Sofia	Kallviken 29
1919 07 26	Backman	Nils Gunnar <u>Sixten</u>	Långbackavägen 37
1919 11 19	Vallström	<u>Nils</u> Gottfrid	Måttsundsvägen 251
1920 11 18	Johansson	Nils <u>Börje</u>	Sörsundet 64
1921 04 02	Vallström	<u>Ruth</u> Elin	Måttsundsvägen 251
1921 11 11	Backman	<u>Marta</u> Margareta	Långbackavägen 37
1922 02 23	Nilsson	<u>Erik</u> Gustav Roland	Måttsunds byaväg 246
1922 03 08	Karlsson	<u>Anny</u> Cecilia	Långbackavägen 2
1924 05 06	Öhman	<u>Gösta</u> Gerhard F.	Måttsunds byaväg 199
1924 05 09	Sundström	Nils <u>Anders</u>	Måttsundsronningen
1924 06 11	Hjalmarsson	<u>Astrid</u> Maria	Långbackavägen 7 B
1924 09 01	Öström	<u>Saga</u> Alfhild	Rinnelvägen 2
1925 03 18	Oscarsson	<u>Stig</u> Lennart	Måttsundsvägen 731
1925 03 18	Andersson	Per <u>Sigvard</u>	Långbrovägen 15
1925 10 15	Dahlberg	<u>Paul</u> Abraham	Kläppvägen 6

Av dessa finns ej längre Sixten Backman i livet. Han avled den 5 maj 2007.

Måttsunds Intresseförenings styrelse 2007

Funktion/ Namn/ Adress [975 95 Luleå]

Ordförande Torbjörn Hermansson, Kallviken 75
Telefon: 640 09, Mobil: 070-637 24 23, E-post: tobbe.hermansson@swipnet.se

Sekreterare Maria Bencker, Måttsundsv. 805
Telefon: 22 47 93, Mobil: 073-181 76 21, E-post: janne-westin@telia.com

Kassör Nils Nordlund, Skogsbrynet 22
Telefon: 340 33, Mobil: 073-816 40 33, E-post: nils.nordlund@brevet.se

Ledamot Ritva Rantala, Sörsundet 38
Telefon: 20 04 02, Mobil: 073-200 40 83, E-post: ritva.rantala@tietoenator.se

Ledamot Tomas Andersson, Långbrovägen 6
Tfn: 340 51, Mob: 070-337 38 10, E-post: tomas.andersson@projektledarnaah.se

Ledamot Annelie Ahlbäck, Måttsundsv. 775
Telefon: 341 09, Mobil: 073-060 97 44, E-post: annelie.ahlback@postladan.se

Ledamot Anna-Greta Öhman, Lingonstigen 81
Telefon: 699 55, Mobil: 070-622 40 59

Suppleant Kent Strähle, Kläppvägen 27
Telefon: 21 10 09, Mobil: 070-310 27 12, E-post: kentstrahle@hotmail.com

Suppleant Ulrika Malmström, Långbackavägen 41
Telefon: 342 13, E-post: malmstrom@datorpost.se

Redaktionskommité

Nils Nordlund, Skogsbrynet 22
Telefon: 340 33, Mobil: 073-816 40 33, E-post: nils.nordlund@brevet.se

Ingrid Vikström, Måttsunds byaväg 296
Telefon: 34072, Mobil: 070-6778071, E-post: ingvik@telia.com

*God Jul
och
Gott Nytt År*

